

Redves kicsim!

Vátnem a te desperatus leveledet, melyben szerlesterői nyava,
lyádról értefejt: s ihol megy a kíváns vers. Másnak
nem volna, de neked, Talim, neked csak van, és annak
ki oly sörnyűen szenved. A tartalom ugyan a Saison,
hoz nem igen illik, de hiszen ravasz fog akkor lenni
mikor ere olvasnak. Kehogy akomban rám uszítád a
szerlesterőket, mere több igarai nines: s ki találta
ünni ellenem a szellemi csőd. -

Igen rivereu láthat benne,es, respective benne,
lehet János napján úgy, mind egyébkör. János nap
nygvan nálam nem farkott cláridóval innepelcseni,
de azért jó, ha a karásonyi füvele alatt jöttök,
mert legalább mindig együtt lehetünk. Majd meglá,
lame, az igéret nem marad-e peszi igéret.

Romád arany jól van; köixönt véged, s Gergeni.
eker, s. k. kemény is. Szilágyi ei Szabó helys fogna
állni. -

Szerem pedig keríratom meg nines a kemélibe.

Oly nagy vesperusul vagyot iranta, hogy csupa re,
speciusból mit sem tudok csinálni. Versem nines: ha
volna, arról inkább ki mennék rukkolni. Prórám pe,
dig: ha az én prózáim! Minden periódus hat ököi ere,
jével jületeik meg, s úgy nyikong, mint az oláhkerék.
Kerdtem irni valamit a cseh költeményekről, a krolud,
worszki keríratról. Akar hogy enőt meg semmit sem
iralam, de egy nagy előbeszédet keríratom, a magyar
náv epósról." Láttam arán hogy az ajtó nagyobb,
mint a hát, abbatagysam. Ha volgothasnam rende,
son, meg is ninesek öltre valamit, de én, bajom miatt,
csak rihán vagyok oly akapoban: delután, vagy este,
mikor ráérnek, soha.

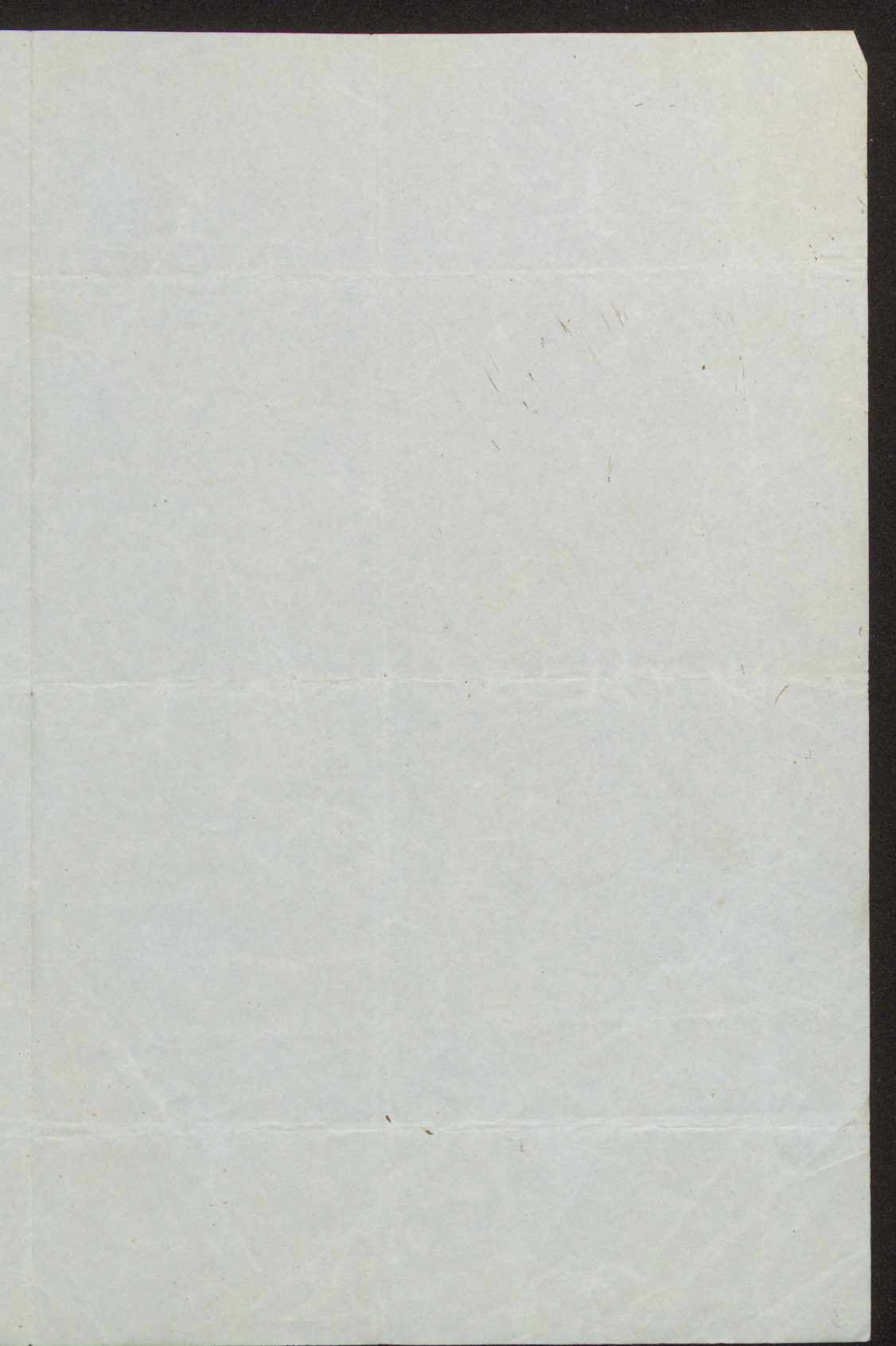

Gal asz's ferdisotram meg a lapot, hogy siked
erősebb öleljelet.

Rönn, ~~max~~ max Dec. 1. 1857

Barácal
Arany Sámuel

Naked!